

Було біля моря весело,
Цокотіли камінці.
Так легкогнулись весла
У міцній руці.

Дратись на скелю струмлену
У вогкий чагарник.
Вдивляться у даль отруєну,
Де острів зник.

Почуватись маленьким хлопчиком,
Бігати, радіти, мов у сні.
Жити б так і ночі і
Дні!

6. VII. 1917. Владивосток

[З книги «Піро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).